

- 2) Vai saistībā ar direktīvas sociālo mērķi ir pietiekami valsts tiesībās izmantot darbinieka sākotnējo prasību attiecībā uz darba samaksu tikai kā salīdzinājuma bāzi, lai *per relationem* noteiktu ar garantijas iestādes intervences starpniecību garantējamā pabalsta apmēru vai arī ir paredzēts, ka darbinieka prasība attiecībā uz darba samaksu pret maksātnespējīgu darba devēju ir jāaizsargā ar garantijas iestādes intervences palīdzību, nodrošinot, kā tās apjoms, garantijas un laika ierobežojumi, kā arī tās īstenošanas procedūras ir tādas pašas, kā tās, kas pieejamas atbilstoši jebkurai citai nodarbinātības prasībai tajā pašā tiesību sistēmā?
- 3) Vai principi, kas atvasināmi no Kopienų tiesību sistēmas, un it īpaši līdzvērtības un efektivitātes principi atļauj darbinieku prasījumu pieteikumiem attiecībā uz darba samaksu laika periodam, kas noteikts saskaņā ar Direktīvas 80/987 4. pantu, piemērot ierobežojošus noteikumus, kas ir nelabvēlīgāki nekā tie, kas tiek piemēroti analoga rakstura prasībām?

(¹) OV L 283, 23. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Court of Appeal (Civil Division) (Apvienotā Karaliste) 2008. gada 21. februāra rīkojumu — The Queen pēc Christopher Mellor pieteikuma/Secretary of State for Communities and Local Government

(Lieta C-75/08)

(2008/C 107/31)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

Court of Appeal (Civil Division)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Christopher Mellor

Atbildētājs: Secretary of State for Communities and Local Government

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai saskaņā ar Padomes Direktīvas 85/337/EEK (¹), ar grozījumiem, kas paredzēti direktīvās 97/11/EK (²) un 2003/35/EK (³) (turpmāk tekstā — "Direktīva") 4. pantu

sabiedrisku iemeslu dēļ jārada iespējas noteikt, ka attiecībā uz II pielikuma projektu nav nepieciešams pakļaut projektu vērtējumam atbilstoši Direktīvas 5.-10. pantam?

- 2) Ja atbilde uz 1. jautājumu ir apstiprinoša, vai šī prasība ir ievērota *Secretary of State* 2006. gada 4. decembra vēstulē?
- 3) Ja atbilde uz 2. jautājumu ir noliedzoša, kāds šajā kontekstā ir pienākuma norādīt pamatojumu apmērs?

(¹) Padomes 1985. gada 27. jūnija Direktīva 85/337/EEK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 175, 40. lpp.).

(²) OV L 73, 5. lpp.

(³) Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. maija Direktīva 2003/35/EK ar ko paredz sabiedrības līdzdalību dažu ar vidi saistītu plānu un programmu izstrādē un ar ko attiecībā uz sabiedrības līdzdalību un iespēju griezties tiesās groza Padomes Direktīvas 85/337/EEK un 96/61/EK (OV L 156, 17. lpp.).

Prasība, kas celta 2008. gada 29. februārī — Eiropas Kopienų Komisija/Spānijas Karaliste

(Lieta C-94/08)

(2008/C 107/32)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — G. Rozet un L. Lozano Palacios)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, savos tiesību aktos atstādama spēkā prasību par Spānijas pilsonību, lai varētu veikt kapteiņa un viņa palīga darbu uz visiem zem Spānijas karoga peldošiem kuģiem, kas nav tirdzniecības kuģi ar bruto tonnāžu, kas mazāka par 100 tonnām, kuri pārvadā kravu vai mazāk par 100 pasažieriem, kuri veic pārvadājumus vienīgi starp ostām vai vietām, kas atrodas teritorijās, kurās Spānija īsteno savu suverenitāti, suverenās tiesības vai jurisdikciju, Spānijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti saskaņā ar Kopienų tiesībām un it īpaši — ar EKL 39. pantu;

— piespriest Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Saskaņā ar Spānijas tiesību aktiem kapteiņa un viņa palīga amatus uz visiem zem Spānijas karoga peldošiem kuģiem, kas nav tirdzniecības kuģi ar bruto tonnāžu, kas mazāka par 100 tonnām, kuri pārvadā kravu vai mazāk par 100 pasažieriem, kuri veic pārvadājumus vienīgi starp ostām vai vietām, kas atrodas teritorijās, kurās Spānija īsteno savu suverenitāti, suverēnās tiesības vai jurisdikciju, var ieņemt tikai Spānijas pilsoņi.

Komisija uzskata, ka vispārējā prasība par Spānijas pilsonību minētajiem amatiem ir pretrunā EKL 39. pantam un nevar tikt pamatota ar šī panta 4. punktā paredzēto atkāpi. Komisijas interpretāciju īpaši apstiprina spriedums lietā C-405/01 ⁽¹⁾, kurā Tiesa atzina, ka šīs atkāpes piemērojamība jāattiecina tikai uz to, kas ir absolūti nepieciešams, lai aizsargātu attiecīgās dalībvalsts vispārējās intereses, un ka, runājot par minētajiem amatiem, šīs intereses netiek apdraudētas, ja attiecīgās valsts varas pilnvaras vienīgi sporādiski vai izņēmuma kārtā īsteno citu dalībvalstu pilsoņi. Spānijas Karaliste nav grozījusi tiesību aktus, kā to piedāvājusi Komisija, lai arī tā atbildē uz argumentēto atzinumu bija uzņēmusies veikt vajadzīgos grozījumus.

⁽¹⁾ 2003. gada 30. septembra spriedums lietā *Colegio de Oficiales de la Marina Mercante Española* (Recueil, I-10391. lpp.).

Prasība, kas celta 2008. gada 7. martā — Eiropas Kopienu Komisija/Austrijas Republika**(Lieta C-107/08)**

(2008/C 107/33)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — B. Šima [B. Schima] un A. Alkovērs Sanpedro [A. Alcover San Pedro])

Atbildētāja: Austrijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nepieņemot normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai transponētu Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 6. jūlija Direktīvu 2005/33/EK, ar ko groza Direktīvu 1999/32/EK attiecībā uz sēra saturu flotes degvielā ⁽¹⁾, vai katrā ziņā nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Austrijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti ar šīs direktīvas 2. pantu;
- piespriest Austrijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš direktīvas transponēšanai valsts tiesībās beidzās 2006. gada 11. augustā.

⁽¹⁾ OV L 191, 59. lpp.